

Livets riter

Livets riter utgör ett brett spektrum av sammanhang, såväl individuella som kollektiva, som sträcker sig från vaggan till graven. Vid konferensen år 2006 inventerade seminariet vilka av livets riter som vanligtvis inte omfattas av kyrkornas liturgiska handböcker. Seminariets deltagare planerar att under kommande år arbeta vidare med dessa livets riter. Samtal fördes om olika definitioner av termer och uttryck som hör samman med livets riter. Vidare diskuterades allmänt om livets riter och dess betydelse för såväl enskilda som kyrkor och samhälle.

Individens livsriter

- för tidigt födda och döda
- abort – foster, bikt/förlåtelse
- hemtagande av adopterade – tacksägelse, välsignelse
- välsignelse inför en lång resa (för oroliga barn och föräldrar)
- tacksägelse efter att ha kommit hem från resa
- smörjelse i samband med välsignelse
- handpåläggning i samband med välsignelse
- brottsoffer – konfrontation – kränkningar – absolution
- rit när någon lämnar fängelse – sänds ut och tas in i samhället
- en moders kyrkogång – kyrktagning – tacksägelse
- behovet av att komma tillbaka till det sociala sammanhanget
- övergångsriter – första skoldagen
- förnyelse av äktenskapslöften – kan kyrkan bjuda in till en sådan rit/fest?
- rit vid separation – skilsmässa
- pensionering
- förlora arbetet
- välsignelse av hem – andakt när man tar ett hem i funktion – avsked från ett hem
- nedläggande av en industri

Gruppens livsriter

- Gruppen behöver riter för att festen ska fungera, att investera i fest

Övrigt som vi talade om (ostrukturerat)

- Vi behöver livsriter som bejakar det positiva i livet.
- Livet behöver såväl vardag som fest.
- Relationen individ – grupp i livscykeln.
- Kyrkan och livets nya riter:
 - Kan kyrkan tillföra något?
 - Vad är det kyrkan kan säga om livet, symboler, förlåtelse osv. som ingen annan kan säga?
- Hur utvecklar och förtydligar vi våra handlingar?
- Hur övar vi oss i att precisera våra handlingar?
- När vi arbetar praktiskt med livets riter kan vi arbeta induktivt istället för deduktivt, dvs. vi behöver inte alltid först veta och undervisa om vad vi gör. Att göra utan att alltid ha förklaringar. Samtidigt måste man kunna så mycket att man kan reflektera över situationen och därför kunna bryta och gå vidare. Vi behöver bygga upp en erfarenhet hos oss själva om riter och vad riter gör med oss människor.
- Riterna gör något med den som är med om det. Vi kan öva oss i att läsa människors upplevelse av riter. Den primära liturgin.
- Livets riter kan konfirmera tro i meningen att bekräfta snarare än att examinera.
- Bekräfta riterna – varför har vi en tradition att bekräfta riterna?
- De livsriter som vi möter idag ingår i vår kultur som bygger på en kristen tradition. Människors behov av rötter, att hitta våra trosuttryck i dessa rötter.
- Kroppens betydelse i livsriterna.
- Kan och ska kyrkan inbjuda och inspirera till vissa riter även sådana som människor i första hand inte själva söker, t.ex. firande av långa äktenskap?
- Förberedelserna av riterna hör samma med tid och rum, med min inkarnation, med min förståelse av inkarnationen.